

Đường Về Á Châu

Trong các cuộc đi du lịch năm châu bốn bể đã thực hiện kể từ ngày xa quê hương năm 1976 đến nay, mỗi lần lên máy bay theo hướng về Á châu, thăm các nước trong vùng quê hương Việt nam, châu Á... lòng tôi cứ nôn nao và vui mừng hơn các chuyến du lịch qua bốn châu khác... nghĩ lại cũng phải thôi, vì mình trở về nơi có dân da vàng, cùng một màu da với mình, có nhiều tập quán giống nhau, và lúc đặt chân đến những quốc gia này, mình như con cá gặp nước, tha hồ bơi lội thoải mái vô cùng... Những con đường xuyên Á dễ thương lắm, nhiều di tích lịch sử, nhiều tình người, mà tôi đã đi qua nhiều lần, xin ghi lại đây, mỗi nước vài hàng chữ, vài kỷ niệm để nhớ lại những con «đường về Á châu» qua các nước Thái lan, Trung quốc, Campuchia, Singapore, Mã lai Á, và Việt nam, quê hương mến yêu ...

Thái-Lan

- Bangkok

Thủ đô Bangkok là nơi tôi đến bằng đường bay từ Pháp ngày trước. Hiện nay, từ Sài gòn, rất nhiều hãng du lịch tổ chức thăm viếng Bangkok và Pattaya 5 hôm, bằng máy bay, chỉ có lối 300 đô Mỹ là đi xuất ngoại được rồi, nên thiên hạ đi Thái rần rần, rẻ hơn là một tuần ra Bắc...

Đến phi trường đã thấy lạ mắt, đẹp đẽ, hoa lan rất nhiều, phụ nữ mặc váy đủ màu, nhà cửa khác Việt nam... Thành phố rất đông người và xe cộ đầy cả đường đi, nào bus, nào taxi, métro... xe gắn máy, đặc biệt có nhiều xe Tuc-tuc, loại Lambretta ba bánh, có cái thùng phía sau, chở cả 10 người, ngồi trên xe phải bịt mặt, không thì sẽ thành mọi đen vì khói xe hơi, ô nhiễm thấy mà sợ luôn... Hai bên đường có rất nhiều ngôi chùa sơn son thếp vàng rất đẹp, người tài xế taxi

chấp tay cung kính vái Phật mỗi lần xe đi ngang qua chùa. Vài nơi chúng tôi thăm viếng đáng giới thiệu với bạn bè ...

Đi thăm cung điện hoàng gia «*The Royal Grand Palace*», xây dựng năm 1782, rồi tham quan vô số chùa rất đẹp, mái cong và to lớn như chùa Phật vàng, Phật ngọc *Wat Pra Keo*, *Wat Arun* kế bờ sông... các khu thương mại lớn *Maboomklong*, *Tokyu*, *World Trade Center*, *Big C*... tha hồ mua sắm vàng, bạc; áo quần bằng lụa Thái nổi tiếng dọc đường *Sokumvit*; ban đêm đi xem ca múa dân tộc ở khu *Salom village*, có cả ăn rất hay và ngon miệng nữa, và có thể chụp hình với người đẹp sau khi múa... Dạo thuyền trên các sông rạch *Klongs* xem đời sống dân chúng dọc bờ sông. Đi chợ nổi một ngày cách Bangkok lối 80 cây số gọi là *Marché flottant Damnoen Saduak*, bán đủ loại trái cây, rau cải, cả nón đội, lẫn áo quần, và quán ăn đều trên thuyền nhỏ; ghé thăm vườn bướm, trại rắn, cá sấu làm trò, voi đá banh, boxing Thái, đám cưới Thái, vườn hoa lan cả mấy trăm loại...

- Pattaya

Pattaya, thành phố biển phía nam Bangkok, cách lối 100 cây số, được mệnh danh là thành phố nóng (hot), dọc đường phố rất nhiều quán bán rượu và rất nhiều cô gái bán hàng luôn luôn mời hay kéo tay khách vào một cách tự nhiên... Nhiều trò chơi trên bãi biển khá vui, ban đêm khu phố đầy tiếng nhạc... xem chương trình biểu diễn Pêđê (đàn ông giải phẫu hoàn toàn thành nữ giới). Tại đây có quần đảo san hô Coral Island, các trò chơi thể thao dưới nước không đắt tiền lắm như Parasailing, Windsurfing, ca-nô lướt sóng ... Đi thăm cầu sông Kwai cũng mất một ngày.

- Miền Bắc – Chiangmai / Tam giác vàng

Đi từ từ bằng xe bus hay xe thuê với tài xế lên miền Bắc Thái, ghé qua các tỉnh, mỗi nơi một vài hôm cũng thú vị lắm, như Aya Thaya / Phitsanuloke / Sukothai (cổ đô) / Chiangmai / ChiangRai. Ghé thăm chùa Lopburi, Wat Prabouddahchinnaraj, Wat Sra Sri... hồ Phayao... nhà vườn trồng thơm (banana).

Đạo thuyền trên sông Kok miệt Chiangmai, một phần của sông Mê Kông, sông rộng lớn cả cây số, nước chảy rất mạnh cũng sợ lắm vì nơi này thường có đánh nhau để thăm đồng bào thiểu số gốc Tibéro-Birmane, sống trên núi, chuyên trồng và bán thuốc phiện lậu, ở vùng ChiangRai, Mae sa Vallée / Mae ping hay vùng tam giác vàng thuộc ba nước Thái / Lào / Miền điện... Thăm voi biểu diễn đủ trò, vườn hoa lan, trại bướm, tối đi xem biểu diễn múa dân tộc miền núi. Một tuần ở đây rất vui...

- Miền Nam – Phu ket, Ko Samui, Ko Phiphi...

Vùng biển rất đẹp cách thủ đô cả hơn ngàn cây số, là nơi du khách đến đây để tắm biển, phơi nắng, thể thao trên nước không có đất. Ngoài ra, có baie Phannga tựa như vịnh Hạ long ...

Trung Quốc

Nước Tàu vĩ đại với rất nhiều di tích lịch sử để xem, chúng tôi chỉ ghé thăm vài nơi quan trọng mà thôi, mặc dầu đã viếng nước Tàu hai lần...

- Bắc kinh

Pékin hay Beijing, thủ đô của Trung quốc, du khách thường ghé thăm, nơi đây có Quảng trường Thiên an môn, rộng bát ngát và Cổ cung, còn gọi là Tử cấm thành, nơi các triều đại các đế vương đời nhà Minh, nhà Thanh ở và làm việc với biết bao là cung điện tráng lệ... Phải để hai, ba ngày mới xem hết nơi này.

Thăm Thập tam lăng, mộ của 13 vua đời Minh, dạo phố ban ngày và ban đêm rất an toàn và giờ nào cũng đầy cả người, ăn mặc lịch sự, đường phố sạch sẽ. Dễ đi lạc vì tên đường lẫn tên cửa hàng đều bằng tiếng Tàu. Tôi phải chụp hình trên đường đi để lúc trở về điểm hẹn không bị lạc, thế mà cũng bị lạc, sợ quá trời...

Thưởng thức đồ ăn Tàu và món vịt quay Bắc kinh, nhận xét của đoàn du lịch thì thấy vịt quay lần đồ ăn Tàu ở đây không bằng vịt quay Bắc kinh ăn ở Little Saigon, tại các tiệm tàu ở khu Bolsa... hay tiệm Tàu ở quận 13 Paris.

Thăm lâu đài bà Từ Hi, không xa Bắc kinh bao nhiêu, nhưng muốn ra khỏi thành phố cũng kẹt xe hơi kinh khủng. Tôi rất ngạc nhiên về hệ thống chuyển vận ở đây, phần lớn dân đi xe bus, métro, xe hơi sản xuất tại đây, chứ rất ít người đi xe đạp, honda như tôi tưởng. Xa lộ không thua gì ở Âu Mỹ, hai bên xa lộ suốt cả trăm cây số toàn là cao ốc mới xây rất cao, phần lớn cho dân nghèo vừa mới giải toả nhà... Trên xe, tôi thấy các khu nhà cũ lần lần phá hủy để xây dựng nhà mới... Hơn 1 tỷ người phải lo ăn, ở ... đâu phải dễ dàng như nước Pháp, nước Mỹ, cả hai quốc gia này mới hơn 300 triệu người mà thôi...

Xe đưa đoàn đến viếng Cung điện mùa hè của bà Từ Hi Thái hậu, sang trọng hết chỗ nói, có cả chiếc thuyền toàn bằng đá trắng để bà ngồi chơi bên hồ bát ngát hương hoa... Lúc tôi đến đây nhằm tháng một, tuyết đóng cả hồ trắng xóa, xa xa có mái chùa đỏ, rất đẹp.

Để một ngày viếng *Grande muraille de Chine* hay Great Wall (Vạn lý trường thành); nơi này được xếp là kỳ quan thế giới hay là *Patrimoine mondial de l'Humanité*, công trình duy nhất xây dựng bởi con người thấy được từ mặt trăng: dài lối 6700 km, xe hơi có thể chạy trên ấy được... Chúng tôi và cặp vợ chồng trẻ mới cưới ở Montréal, trong số gần 40 người của đoàn du lịch, đã leo lên tận đỉnh của một đoạn tường, dọc đường khá nhiều tuyết trắng mới rơi hồi hôm vì là mùa đông, tháng một, lạnh lắm... Khi lên đến đỉnh, nhìn xuống dưới thấy nước Tàu thơ mộng trong lòng tuyết trắng, thật là một chuyến leo tường vạn lý hi hữu... Tại đây họ chụp hình và được mua một cái bằng có hình chúng tôi chụp giữa đỉnh vạn lý trường thành, có ghi chữ Tàu và chữ “*I have climbed the Great wall, 15 Jan 2006*”, chữ Việt có thêm: «*kỷ niệm 35*

năm đám cưới 1971-2006: Hoàng-Dung.» Bằng cấp hiện treo tại phòng nhỏ gần salon ...

- Thượng hải, Shanghai

Nơi buôn bán, mua sắm đủ kiểu, đủ loại, có lối 15 triệu dân... dạo bên Thượng hải, kiến trúc xưa, bên kia bờ sông Hoàng phố là thành phố mới, gọi là phố đông, phát triển với tốc độ ngày đêm không nghỉ; đã biến nơi này thành một trung tâm kinh tế tài chánh to lớn, với tháp truyền hình rất đặc biệt, ban đêm khu này được chiếu sáng do một công ty Pháp trúng thầu, rất là vĩ đại... hướng dẫn viên nói vùng này mỗi tuần khánh thành một cao ốc hơn 30, thêm vào 1000 cao ốc đã có ...

- Hàng châu, Tô châu

Nơi phát xuất tơ lụa, du khách được xem cách làm hàng tơ từ lúc là con kén... tiệm chúng tôi vào tham quan, có hình Tổng thống Pháp và các nguyên thủy quốc gia thế giới đến xem; chúng tôi ai cũng mua mền đắp bằng tơ, rất nhẹ... có tham quan trà viên Long Tĩnh và dạo thuyền trên hồ Tây thật đáng đồng tiền...

- Thẩm quyền

Kể bên Hong kong, nơi Đặng Tiểu Bình muốn xây dựng một kinh đô thương mại quốc tế để cạnh tranh với Hong kong, rất to lớn, tân tiến, sạch sẽ... và du khách đến mua bán rất đông; có nơi du lịch quanh thế giới gọi là Cửa sổ thế giới, *Window of the World*, ta có thể leo lên tour Eiffel Paris, thăm Niagara fall ở Canada ...

Thăm mộ Phạm Hồng Thái ở khu Hoàng hoa cương ...

- Guilin, Quê lâm

Nổi tiếng về dạo thuyền trên sông Li, hai bên bờ có núi cao mà ta thường thấy trong các tranh Tàu và nhiều con chim màu đen, lặn xuống nước bắt cá thể người...

Sông Li ở Quế lâm

Chúng tôi đi qua đây theo đường bộ từ Hà nội qua Lạng sơn rồi Nam ninh, Quế lâm... đi về cũng cả gần 1500 cây số, đường xa lộ bên Tàu rất tốt, giống xa lộ bên Tây vì ở giữa hai xa lộ đi và về có trồng hoa, cây xanh... Hôm chúng tôi ghé Nam ninh, đã 15 Tết mà ban đêm cả thành phố đốt pháo đến sáng mới thôi... Dọc xa lộ và đường phố, trên cây đều máng lồng đèn đỏ, như là hoa nở, nhiều biết bao mà nói... biết bao là công phu...

Singapore

Một trong vài quốc gia nhỏ nhất thế giới, nhưng nền kinh tế rất cao... Thành phố rất xanh tươi, xây dựng theo chủ trương 40% đất, còn lại là trồng hoa, công viên, bãi cỏ... được xem là thủ đô sạch nhất thế giới. Xả rác ngoài đường hay làm dơ bẩn môi trường là bị phạt ngay. Có kỷ luật như vậy, nên noi gương để sống mạnh, khỏe, vui vẻ, vì đâu đâu cũng xanh tươi, hoa lan đầy đường, ngay cả phi trường...

Hai ba ngày ở đây cũng đủ thăm viếng những nơi như khu giải trí Sentora có đủ trò chơi, nhiều chim kết đủ màu, ta cầm lấy trên tay để chụp hình. Thường thức trình diễn nhạc nước cực kỳ hấp dẫn... Bảo tàng sắp kể về lịch sử của xứ mới này. Xem nhiều giống cá lạ ở Under water world... Botanic garden với vườn hoa lan nổi tiếng; công viên Sư tử biển, biểu tượng đất nước Singapore; tha hồ mua sắm quanh khu phố của một hải cảng nhộn nhịp, an toàn nhất đông nam á.

Malaysia

Kuala Lumpur, thủ đô của Mã lai Á, một nước khá lớn ở Á châu, thuộc địa Anh quốc, nhưng mới thành lập năm 1957. Ngoài dân Mã là chính, còn gặp đủ giống người khác ở đây như Trung hoa, Ấn độ... họ có cả khu sinh sống buôn bán riêng biệt, nên đi xem... Đặc biệt hơn 90% dân chúng theo đạo Hồi giáo. Chúng tôi nhớ mãi có vào một tiệm bán quần áo mua vài món hàng vải đặc biệt ở đây, ông bà chủ quầy giữa nhà lay lia lựa cả nửa tiếng đồng hồ, rốt cục chả mua được gì cả...

Tháp đôi Petronas - Kuala Lumpur - Malaysia

Tham quan Tháp đôi Pétronas (Petronas twin tower), mấy năm trước là tháp cao nhất thế giới, bên trong là trụ sở hãng xăng Pétronas, và khu thương mại chiếm mấy tầng lầu. Ghé thăm Đài tưởng niệm Quốc gia, Quảng trường độc lập. Tham quan Cung điện Hoàng gia, rất ngạc nhiên vì nước này vẫn còn có vua cho trọn tình, chứ không có quyền hành gì cả. Trên đường, ghé thành phố mới Putra Java thật là đẹp, sang trọng... có một thánh đường Hồi giáo rất lớn, phụ nữ muốn vào xem người ta phải cho để mặc áo khoác ngoài màu hồng che cả tay chân lẫn đầu... Xứ Hồi giáo mà, nam nữ mỗi phái không dễ gì gần nhau bên trong thánh đường cũng như mọi

nơi khác, ngay cả ở phi trường, nam nữ có đường cân hành lý, khám xét riêng.

Rời Kuala Lumpur đi lên miệt cao nguyên Genting một vài hôm để nghỉ mát hay chơi bài.

Casino Genting, nổi tiếng nhất đông nam á, rồi xuống núi bằng tháp treo rất dài để đi Malacca, một thành phố hơn 500 năm lịch sử với những ngôi nhà cổ kiểu Mã lai, kiến trúc ảnh hưởng Trung quốc, Ấn độ. Tham quan Bukit Cina-Chinese hill, quảng trường Hà lan, có cối xay cánh quạt, pháo đài Famosa... Ban đêm trở về thủ đô xem đèn và mua sắm chợ trời rất vui...

Campuchia

Đây là một dịp đi ngoại quốc cho người trong cũng như ngoài nước tham quan xứ Chùa tháp, một nước láng giềng mà trong thời kỳ chiến tranh không đi được, giá cả tương đối dễ chịu, chỉ có lối 200 đô la Mỹ, Saigon Tourist, hay Viet Travel... là ta có thể du lịch, khám phá Angkor huyền bí từ Sài gòn, bốn ngày ba đêm bằng xe bus máy lạnh, all included... Chúng tôi xin ghi lại đây vài kỷ niệm đẹp...

... Đến Trảng bàng ăn sáng với bánh canh đặc sản ở đây, và một ly café sữa kiểu cái nồi ngồi trên cái cốc, quê hương mình sao mà ăn uống hết sây luôn, ngon quá sá cho đám Việt kiều Pháp... nhập cảnh Campuchia tại Mộc bài rồi xe từ từ, 50, 60 cây số một giờ cũng đến Siêm Rệp lối năm giờ chiều. Tôi rất ngạc nhiên vì ở đây rất nhiều khách sạn to lớn, có mấy cái 5 sao... khác biệt với nhiều nhà dân chúng ở dọc quốc lộ, phần lớn chỉ có hai mái, một cái giường tre, một đám con nít, nghèo nàn thấy rõ ràng hơn miền quê ta... thương thay.

Khám phá Angkor huyền bí suốt một ngày hôm sau như Angkor Thom, Angkor Watt, là hai nơi chính, cách Siêm Rệp lối 12 km. Đây là những nơi thờ thần, nơi yên nghỉ của vua, chứ không phải nơi vua ở, làm việc.

- Angkor Thom

Đây là cụm di tích được xây dựng vào thế kỷ thứ 13 do vua Jayavarman 7, nhà vua có uy lực nhất của triều đại Angkor. Một thời gian bị bỏ rơi, hoang tàn, cây cối mọc lên như đám rừng, mãi đến năm 1860, nhà thám hiểm người Pháp Henri Mouhot mới tìm ra và bảo tồn nó. Trung tâm Angkor Thom, là đền thần Bayon, có đến 50 tháp bằng đá, cao trên 1 mét, đỉnh tháp tạc hình đầu Phật. Có 43 đầu Phật, cao khoảng hai đến ba mét, mỗi đầu có 4 mặt - tức tổng cộng 172 mặt, mỗi mặt đều giống nhau với nụ cười hiền từ khoan dung, nhưng mỗi mặt là một vẻ. Cái độc đáo là ở đó. Tôi tự hỏi là người xưa bằng cách nào có thể chuyên chở được bao nhiêu tấn đá, rồi dùng chất liệu gì để gắn chúng lại và còn đục đẽo tạc hình, cả mấy trăm năm không đổ...

Thăm quảng trường đấu voi. Bệ voi đền Phimeanakas với những hình voi như thật. Đền Prey-d-up, kiến trúc như tháp Chăm. Đền Ta Prohm độc đáo hơn cả. Trong vòm u của đền, bên cạnh rất nhiều đồng đá đồ nát, là những cây cổ thụ với rễ dài cả chục mét ôm quấn lấy các bờ tường, mái nhà như những con bạch tuộc quấn lấy con mồi để nghiền nát dần. Sự tàn phá của thiên nhiên trước một tuyệt tác của nhân loại thật đáng sợ, nhưng ở đây, các cây cổ thụ này hòa với ngôi đền tạo nên nét đặc sắc riêng, duy nhất trên thế giới, tôi chụp rất nhiều hình ở đây...

- Angkor Watt

Chiều, tham quan Angkor Watt. Với chiều dài 1500 mét, rộng 1300 mét, bao bọc bởi hồ trồng sen, có cầu dài đi vào đền, cho ta cảm giác rất hùng vĩ. Ngôi đền là nơi yên nghỉ của vua Suyavarman 2, người xây dựng ra nó vào thế kỷ 12. Đền xây về hướng tây, mang ý nghĩa của cái chết. Có 5 cái tháp nổi bật trong một khu đền đài tráng lệ. Hình này ta thấy trên lá cờ của Campuchia hiện nay. Cái đẹp của ngôi đền này là những công trình chạm khắc sắc sảo trên các bờ

tường dọc hành lang bên trong. Cuối hành lang thứ nhất có một căn phòng rất lạ: đứng giữa phòng đâm vào ngực ta sẽ nghe có tiếng vang như tiếng chuông văng vẳng từ xa lại. Tôi có leo đến tận nơi thờ trên cao, tầng cấp dựng đứng cũng ngán lắm. Lên đến nơi, thấy du khách Nhật, ai cũng trang bị giày leo núi, găng tay trắng, ba lô có chai nước... còn tôi, mang dép, mặt quần sọt, tay trần...

Angkor Watt, Cambodia

Leo núi Bakheng khá mệt để ngắm mặt trời lặn, phủ ánh vàng trên đền Angkor, rất nhiều du khách ngoại quốc, nhất là Nhật bản đứng đây cả một khu núi cao; trang bị máy chụp hình, quay phim tận tiền...

Công sức đổ vào xây dựng Angkor đã làm kiệt quệ xứ sở Campuchia, dân chúng đói khổ, đến khi vua Jayavarman 7 chết đi, người Xiêm qua đánh, dân chúng mệt mỏi không giao chiến nữa và thua trận. Đế quốc Angkor suy tàn từ đó, người Khmer phải dời đô xuống Phnom Penh.

Ban đêm, ở Siêm Rệp rất vui, ăn buffet và nghe trình

diễn nghệ thuật Apsara rất là đặc biệt Cầm bột. Sáng hôm thứ ba, trở về Phnom Penh, ngừng dọc đường, ta sẽ ngạc nhiên thấy người bán các món ăn chế biến từ các côn trùng như nhện, bò cạp... chiên giòn. Tôi có ăn một cái chân con nhện màu đen cốt ý để chụp hình hù bạn bè chơi... Chiều tham quan Hoàng cung với chùa vàng, chùa bạc. Quảng trường sông bốn mặt, đài độc lập. Buổi tối vào casino đen đỏ, gặp khá nhiều Việt nam chính cống từ Sài gòn lên, tiền xài như nước... Việt kiều này lé cả mắt... Casino này khá đẹp, có suối nước, cá lội ... trần nhà tra ng trí như các casino Las Vegas, nghĩa là như bầu trời luôn luôn có trăng, sao, 24 giờ trên 24...

Ngày thứ tư, trở về Sài gòn, lòng tôi vui mừng vì được đi xem một kỳ quan thế giới còn sót lại ở rất gần Sài gòn. Tôi đã đi xem Kim tự tháp ở Ai cập, vĩ đại lắm... riêng các đền Angkor, tôi cũng thích lắm có lẽ vì có cây cối bao vây đền đài, và ở một nơi cùng một màu da vàng...

Việt nam, quê hương tôi

Nơi này, tôi đã trở về bốn lần chính thức, mỗi lần từ một đến hai tháng... chúng tôi đã đi từ Bắc vô Nam, từ Lạng sơn đến Hà tiên. Tham quan rất nhiều thắng cảnh di tích lịch sử quanh các thành phố lớn như Hà nội / Hạ long / Sapa... Huế / Đà nẵng / Hội an... Sài gòn / Nha trang / Đà lạt... Cần thơ / Châu đốc / Hà tiên ... Viết về du lịch Việt nam thì phải rất nhiều trang giấy mới đủ, vả lại cũng rất nhiều người quen đã đến đây... Trong khuôn khổ bài viết này, tôi chỉ xin giới thiệu 4 nơi tôi đã đi qua, có nơi rất nhiều lần. Nước Việt nam chúng ta đến nay có bốn nơi được Unesco công nhận là di sản văn hóa thế giới, đó là: Vịnh Hạ long, thành phố Huế, Hội an, và thánh địa Mỹ sơn.

- Hạ long

Chuyện xưa kể lại rằng có con rồng vĩ đại hạ cánh xuống vịnh, làm tung tóe nước lẫn sỏi đá và tạo thành hàng trăm hòn đảo nhỏ đủ hình thù gọi là vịnh Hạ long hiện nay. Khách đi du thuyền thăm vịnh với vô số núi nhỏ giữa biển gọi là hòn, như Hòn chó đá, Hòn ly hương, Hòn gà chọi (đặc biệt nhất)... Ghé làng nuôi thủy sản, du khách có thể thưởng thức cá, mực, tôm tươi tại đây, thăm hang Sừng sốt với nhiều thạch nhũ đa dạng. Đảo Titôp, đảo khỉ, rất nhiều khi xin ăn. Chèo thuyền trên vịnh, một kỷ niệm đẹp. Ngủ một đêm trên tàu Cánh buồm, phòng trang bị như khách sạn trên bờ, ăn uống khá ngon miệng, để nhìn hoàng hôn và bình minh trên vịnh Hạ long thật tuyệt vời... 12 người trên chiếc thuyền đều chụp hình lia lịa... ngủ thêm một đêm trên đảo Cát bà để leo núi khám phá rừng với nhiều cây cối, chim chóc lạ... Hạ long đáng đi ba ngày hai đêm, chứ đi một ngày hơi ít như kỳ đi đầu tiên...

- Huế

Huế là kinh đô nước ta thời triều Nguyễn. Vua Bảo Đại là vị vua cuối cùng ở đây.

Thăm viếng Đại nội, nơi các vị vua và hoàng hậu ở và làm việc. Đi thuyền rồng trên sông Hương, nghe ca Huế và thả đèn trên sông ban đêm. Thăm chùa Thiên Mụ, lăng vua Minh Mạng, Tự Đức... chùa Từ Hiếu, Từ Đàm, mua sắm đặc sản Huế ở chợ Đông ba. Đi ăn cơm vua, có mặt áo quần hoàng thượng, quan hầu, hoàng hậu, ... vui vui. Thăm viếng trường Quốc học, Đồng Khánh, Pellerin, Đại học Huế, khách sạn Morin; ăn chè bắp ở Cồn, bún bò Gia hội, bánh khoái cầu Đông ba, cơm Âm phủ, ba ông táo... cũng cần ba bốn ngày ở đây, yên tĩnh hơn Sài gòn nhiều...

- Hội an

Cách Đà Nẵng lối 30 cây số là nơi đáng nghỉ chân vài hôm vì đây là thành phố cổ, nhiều di tích lịch sử đã được công nhận, Hội an là một di sản văn hóa thế giới.

Ghé thăm chùa Cầu Nhật bản, Hội quán Trung hoa, nhà cổ, làng nghề truyền thống, khách thưởng thức món Cao Lầu Phố Hội và ban đêm xem thành phố thấp sáng bởi các đèn lồng đủ màu...

- Thánh địa Mỹ sơn

Cách Hội an lối một giờ xe về hướng núi, tham quan Thánh địa Mỹ sơn, ngày xưa người Chăm ở đây, nay chỉ còn vài cái tháp còn hương khói, phần còn lại toàn gạch đồ nát, rêu phong... nhớ đến bài hát Hận đồ bàn mà Việt Án ngày xưa, và Chế Linh gần đây hay hát... để nhớ lại một quốc gia đã bị xóa nhòa trên bản đồ.

Trong tương lai, động Phong nha ở Quảng bình cũng sẽ trở thành di sản, chúng tôi có ghé thăm. Đi thuyền vào động như vào nơi tiên cảnh, đẹp vô cùng. Gần đó, còn có cầu Hiền lương, Đại lộ kinh hoàng, thán h đường La Vang, đáng xem...

Thánh địa Mỹ sơn

Con đường về Á Châu tạm ngưng kể chuyện ở đây, sẽ tiếp tục hành trình trong một ngày gần đây qua những nẻo đường mới nhiều học hỏi mới và vui sướng thêm để có dịp viết hồi ký du lịch cho mình và cho bạn bè để trao đổi kinh nghiệm du lịch... Đó là ước mong của người viết...

Aix en Provence, Juin 2008